

FOR 1996-10-10 nr 997: Forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Bruk av basen forutsetter at du samtykker i betingelsene i brukeravtalen

DATO: FOR-1996-10-10-997
DEPARTEMENT: HD (Helsedepartementet)
DEPARTEMENT: LD (Landbruksdepartementet)
DEPARTEMENT: FID (Fiskeridepartementet)
AVD/DIR: Statens næringsmiddeltilsyn
PUBLISERT: I 1996 1528
IKRAFTTREDELSE: 1996-10-10
SIST-ENDRET: FOR-2002-03-13-260
ENDRER: FOR-1995-04-06-354
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-1933-05-19-3-§1 og LOV-1933-05-19-3-§4, LOV-1959-05-28-12-§2 og LOV-1959-05-28-12-§5, LOV-1997-01-10-9-§1, LOV-1997-01-10-9-§20, LOV-1997-01-10-9-§22, FOR-1990-03-26-1227, FOR-1997-09-05-1548, FOR-1997-09-12-1549

INNHold

Forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

- § 1. Omfang
- § 2. Maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater
- § 3. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter kjøttproduksjonsloven
- § 4. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter fiskekvalitetsloven
- § 5. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter næringsmiddellogen
- § 6. Dispensasjon
- § 7. Ikrafttredelse

Forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet, Landbruksdepartementet og Fiskeridepartementet 10. oktober 1996 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 1, § 20 og § 22 og lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2 og § 5, jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. XIII nr. 14, forordning (EØF) nr. 2377/1990 (endret ved forordning (EØF) nr. 762/1992, forordning (EØF) nr. 675/1992, forordning (EØF) nr. 3093/1992, forordning (EØF) nr. 895/1993, forordning (EØF) 2901/1993, forordning (EØF) nr. 3425/1993, forordning (EØF) nr. 3426/1993, forordning (EF) nr. 955/1994, forordning (EF) nr. 1430/1994, forordning (EF) nr. 2701/1994, forordning (EF) nr. 2703/1994, forordning (EF) nr. 3059/1994, forordning (EF) nr. 1102/1995, forordning (EF) nr. 1441/1995, forordning (EF) nr. 1442/1995, forordning (EF) nr. 1798/1995, forordning (EF) nr. 2796/1995, forordning (EF) nr. 2804/1995, forordning (EF) nr. 281/1996, forordning (EF) nr. 282/1996, forordning (EF) nr. 1140/1996, forordning (EF) nr. 1147/1996, forordning (EF) nr. 1311/1996, forordning (EF) nr. 1312/1996, forordning (EF) nr. 1433/1996, forordning (EF) nr. 1742/1996, forordning (EF) nr. 1798/1996, forordning (EF) nr. 2010/1996, forordning (EF) nr. 2017/1996, forordning (EF) nr. 2034/1996, forordning (EF) nr. 17/1997, forordning (EF) nr. 211/1997, forordning (EF) nr. 270/1997, forordning (EF) nr. 434/1997, forordning (EF) nr. 716/1997, forordning (EF) nr. 748/1997, forordning (EF) nr. 749/1997, forordning (EF) nr. 1836/1997, forordning (EF) nr. 1837/1997, forordning (EF) nr. 1838/1997, forordning (EF) nr. 1850/1997, forordning (EF) nr. 121/1998, forordning (EF) nr. 426/1998, forordning (EF) nr. 613/1998, forordning (EF) nr. 1000/1998, forordning (EF) nr. 1076/1998, forordning (EF) nr. 1191/1998, forordning (EF) nr. 1568/1998, forordning (EF) nr. 1569/1998, forordning (EF) nr. 1570/1998, forordning (EF) nr. 1916/1998, forordning (EF) 1917/1998, forordning (EF) nr. 1958/1998, forordning (EF) nr. 2560/1998, forordning (EF) nr. 2686/1998, forordning (EF) nr. 2692/1998, forordning (EF) nr. 2728/1998, forordning (EF) nr. 508/1999, forordning (EF) nr. 804/1999, forordning (EF) nr. 953/1999, forordning (EF) nr. 954/1999, forordning (EF) nr. 997/1999, forordning (EF) nr. 998/1999, forordning (EF) nr. 1308/1999, forordning (EF) nr. 1942/1999, forordning (EF) nr. 1943/1999. forordning (EF) nr. 1931/1999, forordning (EF) nr. 2385/1999, forordning (EF) nr. 2393/1999, forordning (EF) nr. 2593/1999, forordning (EF) nr. 2728/1999, forordning (EF) nr. 2757/1999, forordning (EF) nr. 2758/1999, forordning (EF) nr. 1286/2000, forordning (EF) nr. 1295/2000, forordning (EF) nr. 1960/2000, forordning (EF) nr. 2338/2000, forordning (EF) nr. 2391/2000, forordning (EF) nr. 2535/2000, forordning (EF) nr. 2908/2000, forordning (EF) nr. 807/2001, forordning (EF) nr. 749/2001, forordning

(EF) nr. 750/2001, forordning (EF) nr. 1274/2001, forordning (EF) nr. 1322/2001, forordning (EF) nr. 1478/2001, forordning (EF) nr. 1553/2001 og forordning (EF) nr. 1680/2001. Endret 22 okt 1997 nr. 1139, 12 des 1997 nr. 1304, 8 jan 1998 nr. 19, 18 juni 1998 nr. 591, 28 okt 1998 nr. 1039, 12 jan 1999 nr. 15, 12 juli 1999 nr. 803, 15 feb 2000 nr. 188 (bl.a. hjemmel), 12 april 2000 nr. 323 (bl.a. hjemmel), 20 okt 2000 nr. 1069, 20 juni 2001 nr. 719, 5 juli 2001 nr. 803, 29 okt 2001 nr. 1229, 27 feb 2002 nr. 206, 13 mars 2002 nr. 260.

§ 1. Omfang

Denne forskrift omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning.

Forskriften omfatter ikke virksomme stoffer av biologisk opprinnelse som er beregnet på å fremkalle aktiv eller passiv immunitet eller bestemme immunitetsgrad, og som benyttes i immunologiske veterinærpreparater.

Forskriften begrenser ikke adgangen til å gi strengere maksimumsgrenser for norskproduserte fisk og fiskevarer.

0 Endret ved forskrift 20 okt 2000 nr. 1069.

§ 2. Maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater

EØS-avtalens vedlegg II kap. XIII pkt. 14, forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fremgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med følgende endringsforordninger:

Forordning (EØF) nr. 675/92

Forordning (EØF) nr. 762/92

Forordning (EØF) nr. 3093/92

Forordning (EØF) nr. 895/93

Forordning (EØF) nr. 2901/93

Forordning (EØF) nr. 3425/93

Forordning (EØF) nr. 3426/93

Forordning (EF) nr. 955/94

Forordning (EF) nr. 1430/94

Forordning (EF) nr. 2701/94

Forordning (EF) nr. 2703/94

Forordning (EF) nr. 3059/94

Forordning (EF) nr. 1102/95

Forordning (EF) nr. 1441/95

Forordning (EF) nr. 1442/95

Forordning (EF) nr. 1798/95

Forordning (EF) nr. 2796/95

Forordning (EF) nr. 2804/95

Forordning (EF) nr. 281/96

Forordning (EF) nr. 282/96

Forordning (EF) nr. 1140/96

Forordning (EF) nr. 1147/96

Forordning (EF) nr. 1311/96

Forordning (EF) nr. 1312/96

Forordning (EF) nr. 1433/96

Forordning (EF) nr. 1742/96

Forordning (EF) nr. 1798/96

Forordning (EF) nr. 2010/96

Forordning (EF) nr. 2017/96

Forordning (EF) nr. 2034/96

Forordning (EF) nr. 17/97

Forordning (EF) nr. 211/97

Forordning (EF) nr. 270/97
Forordning (EF) nr. 434/97
Forordning (EF) nr. 716/97
Forordning (EF) nr. 748/97
Forordning (EF) nr. 749/97
Forordning (EF) nr. 1836/97
Forordning (EF) nr. 1837/97
Forordning (EF) nr. 1838/97
Forordning (EF) nr. 1850/97
Forordning (EF) nr. 121/98
Forordning (EF) nr. 426/98
Forordning (EF) nr. 613/98
Forordning (EF) nr. 1000/98
Forordning (EF) nr. 1076/98
Forordning (EF) nr. 1191/98
Forordning (EF) nr. 1568/98
Forordning (EF) nr. 1569/98
Forordning (EF) nr. 1570/98
Forordning (EF) nr. 1916/98
Forordning (EF) nr. 1917/98
Forordning (EF) nr. 1958/98
Forordning (EF) nr. 2560/98
Forordning (EF) nr. 2686/98
Forordning (EF) nr. 2692/98
Forordning (EF) nr. 2728/98
Forordning (EF) nr. 508/1999
Forordning (EF) nr. 593/1999
Forordning (EF) nr. 804/1999
Forordning (EF) nr. 954/1999
Forordning (EF) nr. 997/1999
Forordning (EF) nr. 998/1999
Forordning (EF) nr. 1308/1999
Forordning (EF) nr. 1931/1999
Forordning (EF) nr. 1942/1999
Forordning (EF) nr. 1943/1999
Forordning (EF) nr. 2385/1999
Forordning (EF) nr. 2393/1999
Forordning (EF) nr. 2593/1999
Forordning (EF) nr. 2728/1999
Forordning (EF) nr. 2757/1999
Forordning (EF) nr. 2758/1999
Forordning (EF) nr. 1286/2000
Forordning (EF) nr. 1295/2000
Forordning (EF) nr. 1960/2000
Forordning (EF) nr. 2338/2000

Forordning (EF) nr. 2391/2000

Forordning (EF) nr. 2535/2000

Forordning (EF) nr. 2908/2000

Forordning (EF) nr. 749/2001

Forordning (EF) nr. 750/2001

Forordning (EF) nr. 807/2001

Forordning (EF) nr. 1274/2001

Forordning (EF) nr. 1322/2001

Forordning (EF) nr. 1478/2001

Forordning (EF) nr. 1553/2001

Forordning (EF) nr. 1680/2001

gjelder som forskrift, med de EØS-tilpasninger som fremgår av vedlegg II, protokoll 1 til EØS-avtalen og EØS-avtalen for øvrig.

0 Endret ved forskrifter 22 okt 1997 nr. 1139, 12 des 1997 nr. 1304, 8 jan 1998 nr. 19, 18 juni 1998 nr. 591, 28 okt 1998 nr. 1039, 12 jan 1999 nr. 15, 12 juli 1999 nr. 803, 15 feb 2000 nr. 188, 12 april 2000 nr. 323, 20 okt 2000 nr. 1069, 20 juni 2001 nr. 719, 5 juli 2001 nr. 803, 29 okt 2001 nr. 1229, 27 feb 2002 nr. 206, 13 mars 2002 nr. 260.

§ 3. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter kjøttproduksjonsloven

For forhold omfattet av lov 10. januar 1997 nr 9 om kjøttproduksjon fører Statens næringsmiddeltilsyn tilsyn med virksomhetene, utfører kjøttkontroll, samt fatter nødvendige vedtak for å sikre gjennomføring av bestemmelsene i denne forskrift.

Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet. Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet plikter å sørge for at oppgavene utføres av en tilsynsveterinær.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

0 Endret ved forskrift 22 okt 1997 nr. 1139, 18 juni 1998 nr. 591.

§ 4. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter fiskekvalitetsloven

For forhold omfattet av lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer fører fiskeridirektøren tilsyn, herunder fatter nødvendige vedtak, på følgende områder:

A. Fiskefartøy,

B. Virksomheter som omsetter eller tilvirker fisk og fiskevarer for eksport, eventuelt kombinert med tilvirkning for det innenlandske marked,

C. Transportmiddel for virksomheter omtalt i pkt. B,

D. Virksomhet som mottar fisk fra fisker i første hånd for omsetning innenlands.

Fiskeridirektoratets Kontrollverk er Fiskeridirektørens organ for administrasjon og utøvelse av kontrollvirksomheten.

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn, herunder fatter nødvendige vedtak, på følgende områder:

A. Virksomheter som omsetter eller tilvirker fisk og fiskevarer kun for innenlands omsetning,

B. Transportmiddel for virksomheter omtalt i pkt. A.

Statens næringsmiddeltilsyn kan delegere sin myndighet etter denne forskrift til det kommunale- eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Ved import gjelder tilsyns- og vedtaksbestemmelsene i forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse.

Fiskeridirektøren er klageinstans for vedtak fattet av Kontrollverkets inspektør eller distriktssjef er Fiskeridirektøren.

Fiskeridepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektøren.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale- eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn er Fiskeridepartementet.

0 Endret ved forskrifter 22 okt 1997 nr. 1139, 18 juni 1998 nr. 591, 12 april 2000 nr. 323.

§ 5. Tilsyns- og vedtaksmyndighet etter næringsmiddeloven

For forhold omfattet av lov 19. mai 1933 nr 3 om tilsyn m.v. av næringsmidler fører Statens næringsmiddeltilsyn tilsyn

med at bestemmelsene i denne forskrift for produkter som ikke omfattes av § 3 og § 4 overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for produkter som ikke er omfattet av 1. ledd eller § 3 eller § 4.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av tilsynsorgan som er tillagt myndighet etter kvalitetskontrollen for vedkommende varegruppe, og for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.

Sosial- og helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

0 Endret ved forskrift 22 okt 1997 nr. 1139.

§ 6. Dispensasjon

I særskilte tilfelle, og forutsatt at det ikke vil stride mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift. På samme vilkår kan Fiskeridirektoratets kontrollverk gi dispensasjon for fisk og fiskevarer som er underlagt deres tilsyn.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift av 6. april 1995 nr. 354 om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sist oppdatert 11. mai 2002 av Lovdata